

R. dnia 16 lutego 2017 roku

Sygn. akt IIK 332/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Rypinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Więckowska

Protokolant Ewa Paczkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. M. P.

po rozpoznaniu dnia 16.02.2017r. sprawy:

W. Z. (1)

syn S. i K. z d. R.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że

1. W okresie od nieustalonego dnia miesiąca czerwca 2015 roku do dnia 13 września 2016 roku w miejscowości O. gm. S. województwo (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną W. Z. (2) w ten sposób, że będąc pod działaniem alkoholu bez powodu wszczynał awantury, w trakcie których ubliżał jej słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, poniżał, groził pozbawieniem życia, zamykał w domu, szantażował popełnieniem samobójstwa, wyganiał z domu, szarpał za odzież oraz uderzał rękoma po całym ciele i nieustannie ją kontrolował

tj. o czyn z art. 207§1 kk

2. W okresie od nieustalonego dnia miesiąca czerwca 2015 roku do dnia 13 września 2016 roku w miejscowości O. gm. S. województwo (...) będąc pod działaniem alkoholu kilkakrotnie groził pozbawieniem życia oraz podpaleniem T. N. czym wzbudził w zagrożonej uzasadnioną obawę iż groźby te zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. Oskarżonego **W. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1 aktu oskarżenia tj. występku z art.207§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Oskarżonego **W. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 aktu oskarżenia tj. występku z art.190§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art.85§1 i 2 kk i art.86§1 kk w miejsce wyżej orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu W. Z. (1) karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. Na podstawie art.63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania tj. okres od 14.09.2016 roku godz. 9.50 do 15.09.2016 roku godz. 21.30 ,

V. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. W. kwotę 1200,00 (jeden tysiąc dwieście) złotych plus 23% podatku VAT łącznie (...),00 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VI. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty sądowej, natomiast wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 332/16

UZASADNIENIE

W. Z. (2) i W. Z. (1) są małżeństwem. Zamieszkiwali wspólnie w miejscowości O. gm. S.. Na tej samej posesji mieszkała T. N. matka W. Z. oraz jej siostra B. S. z mężem.

(d. zez. św. T. N. k. 17v-19v, 131v-132

zez. św. E. B. k. 4v, 132)

W. Z. (1) miał problemy z nadużywaniem alkoholu. P. bardzo często, nawet denaturat. Pod wpływem alkoholu był agresywny, wszczynał awantury. Sytuacja pogorszyła się od czerwca 2015 roku. W trakcie awantur wyzywał żonę słowami wulgarnymi takimi jak „kurwa, franca, głupia” groził jej pozbawieniem życia, że ją zgwałci, zamykał drzwi i nie pozwalał wyjść, posądzał żonę o zdradę, szarpał, uderzał po głowie, klatce piersiowej, niszczył sprzęty domowe, kontrolował telefon żony. Zdarzały się sytuacje, że nocą podglądał intymne części ciała żony przy użyciu latarki.

(d. zez. św. T. N. k. 17v-19v, 131v-132

zez. św. K. G. k. 33v, 132-132v

zez. św. E. B. k. 4v, 132)

Rodzina państwa Z. miała przyznanego od maja 2016 roku asystenta rodziny z (...)u w S. w związku z nadużywaniem alkoholu przez W. Z. (1). Asystent bardzo często odwiedzał tę rodzinę.

(d. zez. św. K. G. k. 33v, 132-132v)

W trakcie awantur wywołanych przez W. Z. (1) pod wpływem alkoholu, bardzo często odgrażał się on swojej teściowej T. N., że ją spali, zabije. T. N. obawiała się tych gróźb.

(d. zez. św. T. N. k. 17v-19v, 131v-132

zez. św. K. G. k. 33v, 132-132v)

W toku postępowania przygotowawczego W. Z. (1) został poddany badaniom sądowo – psychiatrycznym. Ze sporządzonej opinii wynika, iż biegli u opiniowanego nie rozpoznali żadnej choroby psychicznej w rozumieniu psychozy, rozpoznali natomiast upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów, jak podali biegli, znajdował się permanentnie w stanie upojenia alkoholowego prostego, przebieg picia nie miał charakteru atypowego, a opiniowany uprawiając się w stan nietrzeźwości mógł przewidzieć jego skutki – motyw czynu nie ma charakteru chorobowego wobec tego nie ma przesłanek do zastosowania art.31§1 i 2 kk, spełnia kryteria art.31§3 kk. Może uczestniczyć w postępowaniu sądowym.

(d. opinia sądowo – psychiatryczna k. 89-92)

Oskarżony W. Z. (1) (k.131v, 30, 48-49, 67) w toku postępowania przygotowawczego początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podał, że pije alkohol jak ma pieniądze, że jest zazdrosny o żonę, że jak żona ma

zły humor to w domu są kłótnie. Oskarżony przyznał też, że zamykał żonie drzwi by nie wychodziła z domu do babki, bo on nie chce by do niej chodziła, tylko by siedziała w domu. Oskarżony wyjaśnił również, że niepotrzebnie mówi, że spali teściową, nigdy by tego nie zrobił, ale oni myślą, że może to zrobić. Oskarżony oświadczył też, że bardzo żałuje, że tak robił. W. Z. (1) podał nadto, że zamierza zgłosić się na leczenie odwykowe.

W wyjaśnieniach z dnia 15.09.2016 roku (k.67) oskarżony oświadczył, iż przyznaje się tylko częściowo do zarzucanych mu czynów. Podał, że nie raz wypił sobie po wypłacie i wtedy wyzywał żonę słowami wulgarnymi, ale nie awanturował się, bo jest spokojnym człowiekiem. Nie raz poniżał żonę, ale w żartach, natomiast nie groził jej ani teściowej. Oskarżony podał też, że nie zamykał żony, nie szantażował żony popełnieniem samobójstwa, nie wyganiał żony z domu, nie szarpał jej, nie uderzał, oraz że nie groził teściowej podpaleniem budynków. Oskarżony jednocześnie potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia z k. 30, 48-49.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego W. Z. (1) w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w kontekście zeznań pokrzywdzonej T. N. (k.17v-19v, 131v-132), świadków E. B. (k.4v, 132) i K. G. (k.33v, 132-132v) Sąd uznał, iż częściowo zasługują na uznanie, szczególnie te pierwsze wyjaśnienia na k. 30, 48-49. W wyjaśnieniach tych oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, próbował co prawda umniejszyć swoją rolę podnosząc, iż awantury były jak żona miała zły humor, albo że ją wyzywał jak pojechała gdzieś sama. W ocenie Sądu była to nieudolna próba usprawiedliwienia swojego postępowania i agresji wobec żony. Zdaniem Sądu tłumaczenia te nie zasługują jednak na uwzględnienie. Sąd uznał natomiast za wiarygodne te wyjaśnienia, w których oskarżony przyznał się do wyzwisk w stosunku do żony, że nie chciał wypuszczać jej z domu, że groził spaleniem, również teściowej. Twierdzenia powyższe mają odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym. Z relacji, głównie świadka T. N. wynika, iż oskarżony bardzo dużo pił, w ostatnim czasie nawet denaturat, pod wpływem alkoholu był agresywny, wyzywał żonę słowami wulgarnymi, groził jej. Okoliczności te potwierdziła także świadka K. G., która osobiście słyszała te wyzwiska. Świadek ta słyszała także groźby wypowiediane przez oskarżonego pod adresem żony, że ją zgwałci, zabije, spali wszystko, a także że sam się powiesi. Świadek K. G. potwierdziła również, iż oskarżony miał i to duży problem z nadużywaniem alkoholu i właśnie z powodu tego problemu oskarżonego rodzina Z. dostała asystenta rodziny z Gminy. Świadek K. G. zeznała, że w czasie odwiedzin rodziny Z., nie spotkała prawie nigdy trzeźwego oskarżonego. O przemoc w rodzinie Z. zeznała również świadka E. B., która informacje na ten temat miała od pokrzywdzonej W. Z. (2). Pokrzywdzona mówiła jej, iż oskarżony pod wpływem alkoholu znęca się nad nią psychicznie, wyzywa ją słowami wulgarnymi, wszczynając awantury w trakcie których niszczy różne przedmioty. Fakt niszczenia przedmiotów potwierdziła też świadka K. G. i świadka T. N.. Świadek K. G. zeznała też, iż pewnego dnia córka stron powiedziała jej, że słyszała jak tata do mamy mówił, że „ją zarżnie”. Z zeznań K. G. i T. N. wynika też, że pokrzywdzona nie raz uciekała z domu przed oskarżonym, oraz że nie chciał on wypuścić jej z domu i zamykał przed nią drzwi. Należy też wskazać, iż z zeznań K. G. wynika, iż pokrzywdzona W. Z. (2) mimo wszystko chroniła i kryła swojego męża, nie mówiła wszystkiego, bo żał jej było męża. Postawę taką zaprezentowała pokrzywdzona także przed Sądem, gdzie skorzystała ze swojego prawa i odmówiła składania zeznań przeciwko mężowi.

Odnośnie gróźb pod adresem T. N. należy wskazać, iż z zeznań pokrzywdzonej w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wynika, iż oskarżony wielokrotnie będąc pod wpływem alkoholu groził jej pozbawieniem życia i spaleniem. Pokrzywdzona bała się tego, albowiem jak podała boi się każdego alkoholika, bo wie jacy oni potrafią być. Fakt wypowiedziany przez oskarżonego gróźb spalania wszystkiego potwierdziła świadka K. G., która słyszała to osobiście.

Odnośnie ostatnich wyjaśnień oskarżonego (k.67) należy wskazać, iż są one nielogiczne, wykrętne nie zasługują na przyjęcie, albowiem oskarżony twierdził w nich, że przyznaje się tylko do wyzwisk w stosunku do żony i to tylko czasami, do niczego więcej się nie przyznaje, w tym do gróźb w stosunku do teściowej. Jednocześnie oskarżony w tych wyjaśnieniach potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia, w których składał odmienne relacje i w których przyznał się do stawianych mu zarzutów. Konkludując Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom, albowiem są one wewnętrznie sprzeczne oraz sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym i omówionymi powyżej dowodami.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, w ocenie Sądu, w sposób nie budzący wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów tj. znęcania psychicznego i fizycznego nad żoną i gróźb w stosunku do teściowej i tym samym wyczerpał znamiona tych przestępstwa w formie podstawowej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków T. N. (k.17v-19v, 131v0132), E. B. (k.4v, 132) i K. G. (k.33x, 132-132v), albowiem są one spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają tworząc całościowy obraz zdarzenia.

Sąd podzielił w pełni wnioski końcowe opinii sędowo – psychiatrycznej (k.89-92) albowiem są one jasne, pełne, poparte doświadczeniem zawodowym i fachową wiedzą a nadto nie zostały podważone przez żadną ze stron.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy jak i dokonane ustalenia faktyczne i rozważania Sąd uznał, że oskarżony W. Z. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od nieustalonego dnia miesiąca czerwca 2015 roku do dnia 13 września 2016 roku w miejscowości O. gm. S. woj. (...) - (...), znęcał się nad swoją żoną W. Z. (2) w ten sposób, że będąc pod działaniem alkoholu bez powodu wszczynał awantury, w trakcie których ubliżał jej słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, poniżał, groził pozbawieniem życia, zamykał w domu, szantażował popełnieniem samobójstwa, wyganiał z domu, szarpał za odzież oraz uderzał rękoma po całym ciele i nieustannie kontrolował wyczerpał znamiona występku z art. 207§1kk

Za czyn ten Sąd na podstawie art. 207§1 kk wymierzył oskarżonemu karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze powyższej kary dla W. Z. (1) Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające uprzednią karalność, w tym za taki sam czyn (k.36-38, 6,41, 95-96, 60), wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu wyrażający się w rodzaju i charakterze naruszonych dóbr tj. bezpieczeństwa rodzinnego, nietykalności cielesnej, wolności od przemocy, poszanowania godności, wolności psychicznej, zdrowia ludzkiego, rodzaju i rozmiarze dokonanych naruszeń a także motywację szczególnie negatywną w odbiorze społecznym. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił wyrażony żal.

Ponadto w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd przyjął, iż oskarżony W. Z. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od nieustalonego dnia miesiąca czerwca 2015 roku do dnia 13 września 2016 roku w miejscowości O. gm. S. woj. (...) - (...), będąc pod działaniem alkoholu kilkakrotnie groził pozbawieniem życia oraz podpaleniem T. N. czym wzbudził w zagrożonej uzasadnioną obawę iż groźby te zostaną spełnione; wyczerpał znamiona czynu z art.190§1 kk w zw. z art.12 kk.

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela, iż przypisany powyżej oskarżonemu czyn stanowi czyn ciągły z art.12 kk, albowiem poszczególne zachowania oskarżonego, które zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, godziły w to samo dobro prawne, charakteryzowały się jednorodnością sposobu działania oraz były zrealizowane w ramach jednolitego zamiaru.

Za czyn z art.190§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu W. Z. (1) karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze powyższej kary Sąd uwzględnił jako okoliczności obciążające uprzednią karalność (k.36-38, 6,41, 95-96, 60), wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu wyrażający się w rodzaju i charakterze naruszonych dóbr tj. wolności psychicznej, godności oraz niczym nieuzasadnioną motywację wywołującą sprzeciw społeczny i negatywną ocenę. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił wyrażony żal.

W oparciu o art.85§1 i 2 kk i art.86§1 kk w miejsce powyższych kar jednostkowych Sąd wymierzył oskarżonemu W. Z. (1) karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd wziął pod uwagę okoliczności wpływające na wymiar kar jednostkowych a nadto związek podmiotowy poszczególnych czynów i bliskość czasową.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował zasadę asperacji polegającą na wymierzeniu kary łącznej powyższej najwyższej z kar jednostkowych i poniżej sumy kar jednostkowych.

Oskarżony W. Z. (1) był już uprzednio karany (k.36-38, 6, 41, 60, 95-98), w tym za czyn z art.207§1 kk, a przedmiotowych czynów dopuścił się w okresie próby ze sprawy VII K 122/13, w której został skazany przez Sąd Rejonowy w Lipnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z s. w R. wyrokiem z dnia 14.03.2013 roku za czyn z art.207§1 kk popełniony na szkodę swojej żony i syna. Wyrokiem tym wymierzono W. Z. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 4 lat próby. Trzeba podkreślić, iż oskarżony, w ocenie Sądu jest osobą zdemoralizowaną, co do której brak jest pozytywnej prognozy na przyszłość, uzasadniającej wymierzenie kary łagodniejszego rodzaju. Dlatego też, Sąd uznał, iż jedynie kara o charakterze bezwzględnym spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłość. Oskarżony był już karany, mimo to nadal popełnia czyny zabronione. Nie wyciągnął, więc żadnych wniosków z poprzednich spraw karnych i orzeczeń Sądów, dlatego też w ocenie Sądu tylko kara o charakterze bezwzględnym spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłości i spowoduje, że oskarżony zrozumie, jakie zło wyrządził naruszając elementarne zasady współżycia społecznego. Okres izolacji w Zakładzie Karnym przyczyni się także do przemyślenia i naprawy postępowania, jak również zapobiegnie popełnianiu kolejnych przestępstw.

Reasumując w ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara jest adekwatna do winy i charakteru popełnionych czynów i odniesie swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłość, a ponadto uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. W ocenie Sądu karze tej nie można zarzucić zbytnej surowości.

Z uwagi, iż oskarżony był zatrzymany, Sąd w oparciu o art.63§1 kk zaliczył na poczet orzeczonej kary ten okres tj. okres od 14.09.2016 roku do 15.09.2016 roku.

Z uwagi, iż oskarżony korzystał z pomocy prawnej obrońcy z urzędu, Sąd w oparciu o §11 ust.1 pkt.1 i §11 ust.2 pkt. 3 rozp. MS z 22.10.2015 roku w/s opłat za czynności adwokackie zasądził na rzecz adw. W. W. kwotę 1476,20 złotych (kwota powyższa zawiera podatek VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uwzględniając trudną sytuację materialną, Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, jak i wszelkich wydatków poniesionych w sprawie w oparciu art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w/s karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 p. 223 ze zm) i art. 624 kpk.